

ÚJ EGYETEMI ÉS OKTATÓ- ÉS KUTATÓBÁZIS ZUGLIGETBEN

Január 29-én hirdették ki a MOME Campus tervpályázat eredményét. A Bíráló Bizottság által legjobbnak ítélt tervet a 3h építésziroda tervezői jegyzik, a vezető tervezők: Csillag Katalin, Gunther Zsolt, munkatársaik: Kiss Anna Sára, Boromissza Júlia, Garay-Kiss Dorottya, Kállay Gábor, a szakági tervezők pedig: Kapás Enikő, Szabó András, Bukovics János. Az alapos, részletes műleírást online felületünkön teljes terjedelmében lehozzuk, itt, terjedelmi okokból csak kivonatot van módunkban közölni. „Úgy érezzük, hogy a MOME bővítésének tervezésekor az egyik alapvető kérdés az identitás, amelynek definiálásakor a név szolgál legfőbb mankóként. Nem véletlen, hogy az egyetem Moholy-Nagy László nevét vette fel: a névválasztás kapcsolódást jelent a múlt század úttörő iparművészeti intézményéhez, a Bauhaushoz, ugyanak-

kor kötődést magához a művészhez, a személyhez, aki az innovációt, a művészeti és technikai korlátok feszegetését alkotói habitusává tette. Az identitást meghatározó másik vonás az egyetemen folyó tevékenység. A gondos, kézműves iparművészeti magatartás mára gyökeresen átalakult, a szakmai tudás mellett egyre fontosabb a gondolkodás komplexitása, a koncepcionálási készségek erősödése, a valós problémák felismerése. A gondolkodást segítő digitális kultúra teret hódít, ugyanakkor megtermékenyítőleg hat rá a manuális munka. Nem véletlen, hogy a két irányzat egy fogalomban nő össze: ez a digitális kézművesség. Az egyetem múltja, jelene és az IIP-ben meghatározott jövőképe olyan ívet feszít ki, amire válasz az időtálló, neutrális design, amely nem szabja meg a viselkedésmódot, ellenben

lehetőséget nyújt, szabadságot ad, ugyanakkor inspirál és munkára serkent. Ilyen módon a legnagyobb fokú adaptivitás valósulhat meg, a korszerűtlenné válás valószínűsége csekély.

Mi az, amitől a terek, az épületek neutrálisak maradhatnak?

- Kortárs építészeti nyelv használata, mely mentes a formai bravúroktól, viszont terekben nagyvonalú,
- mai szerkezetek beépítése, az elkészülő együttest a mai korhoz kötve,
- olyan informális terek láncolata, ahol a véletlen és a szándékolt találkozás, ezáltal a tudástranszfer létrejöhet, és amelyből nyitottság és minőség árad (egészséges elitizmus).

Mi az, ami inspirál? Változás

- a mozgásban – szabadság az útvonal megválasztásában,
- a tevékenységek váltogatásában (koncentrált munka és relaxáció),
- a fényben (különböző fényminőségek az egyes terekben, föld alatt és föld felett),
- a terek használhatóságában,
- a léptékváltásban (a kicsi és a nagy egyidejű jelenléte),
- a váratlan és az esetleges megjelenésében (rendetlenség topográfiajaként). [...]

Farkasdy Zoltán eredeti szándéka szerint az épületképlet a következőképpen alakult volna: B – A – C, melyből a harmadik épület nem valósult meg. Az A épület önmagában aszimmetrikus, de a kompozíció a három épülettel szimmetrikus lett volna. Mi a Farkasdy-féle koncepciót folytattuk, mely szerint mindhárom épület ugyanazon a koordinátarendszeren helyezkedik el, így az eredeti elképzelés gondolati síkon kiegyensúlyozottá válik. Amennyiben a Tudásközpont ebből a tengelyből kifordul, láthatósága csökken, a kompozíciós rend felborul. A továbbfejlesztett képlet: épület – természet – épület – természet – épület. A területen megjelenik a nehéz tömeg (Farkasdy-ház) és a könnyű (B épület / Tudásközpont), valamint a föld alatti világ. Két könyvűnek ható épület fogja közre a nehéz épületet, mögöttük / közöttük jelenik meg a föld alatti sáv és a természet. Mivel az épületegyüttes hosszabb idő alatt alakult ki, ezért vállaltan heterogén megjelenésű. Az általunk tervezett új épületek ebbe a logikába illeszkednek: inkább a gondolati kapcsolódások, mint a formai kötődések dominálnak. Az épületek elhelyezésében egyrészt igazodtunk a Farkasdy-féle koncepcióhoz, másrészt a környező házak léptékéhez... ..

